

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

9. Igne de cælo cadente punitorum complura exempla.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

destiam eos redigit, docetque, vel in hoc, magnam esse fulgurum, tonitruum, fulminumque utilitatem. Alphonsus certe aliter, post illa, sensit, aliter vixit, pieque penitentiâ actâ, apud Hispalim defunctus, cor suum euiscerari, Murriam deferri, & in templo S. Mariae, quod magnificè construxerat, sepeliri jussit. aeternum diuinæ potentiae, patientiaeque monumentum. Ita, qua potentia, Apollinis in Daphne idolum, ac Iuliani Apostatae, contra Babylam martyrem, insolentiam fulmen deiecit, deiecit & superbiam Alphonsi.

Quis hanc historiam narrari audiens, non dicat: *Benedicite fulgura & nubes Domino!* Nam coruscationes haec & iram, & misericordiam Dei luculentè patefecerunt. Cumque sint omnes via Domini misericordia & veritas, necesse est, mundo exhibere, non tantum benignitatem erga homines, sed etiam opera justitiae vindicis peccatorum. Si enim vindicta non esset, pauci se caelo dignos facerent, pauci virtutem sectarentur; sed propè omnes in flagitiis secoenno volarent. Vtitur ergo Deus creaturis suis, quas armat in peccatores. Sic igne usus est, quando Sodomam & Gomorram, Adamam & Seboim, cum vicinis locis, ignis sulphurei nimbo exussit. Sic, Dione & Xiphilino teste, usus est igne, quando fulminatrix legio, imbrem de caelo babit, hostesque Christianorum, prodigiosè impletatis fulminibus, attriuit. Sic non solum in fabulis, de Encelado Titani & Terrae filio, ceterisque Gigantibus Iouem in caelo oppugnatibus semiustis, aut in Romanis de fulmine in ipsam Neronis mensam delapo; aut rursum in Christianis, de Olympio Carthaginensi Arriano, Episcopo, in Balneo publico, SS. Trinitatem detestante, tribus fulminibus iacto, & in cineres redacto; sed etiam de Chuga Barbarorum in Theodosium conspirantium duce fulmine tacto legimus. Sic de Rege Francorum Theodorico memorat D. Gregorius Turonensis; nam dum fenestras atque ianuas templi fregisset, ut eorum receptos spoliaret, fulmine de caelo tactus inferni raptoris spolium ipse fuit. Sic, in Peruana historia, referitur, gentem quandam giganteam magnitudinis Sodomitico peccato foditam, Sodomitico etiam supplicio perisse. Descendit enim de caelo, visibili forma, juenis, quam Daniel describit, instar Solis radios jaciens. Hic coruscante manu, trisulca fulmina superne in eos sparit, omnisque, ad unum, momento extinxit. Aiunt vestigia horren-

Baron. in
Martyrol.
24. Ian.
IX.

Dan. 3.
Psal. 34.

Gen. 19.

Dio in Marc.
Aurel. Baro-
ron. anno,
176.

Gregor. Tu-
ron. li. 3. c. 12.
de reb. Frac.

Ioseph. à Co-
sta. lib. 1. c. 19.
de Nat. noui
orb.

horrendæ adustionis, tam in saxis, quam in ossibus interfectorum, adhuc reperiri. Pari puto multas & ædes, & vrbes, & homines, incendia depopulantur, Deo scelera vindicatæ, qui etiæ in vindictam malefactorum, ignem æternum, diabolo, & Angelis eius, preparauit.

Quanquam hoc mirum non est, si vel extimulet, ad flagitia deserenda, Devs; vel ea deserere nolentes, fulminibus, grandinibus extinguat. Mirissimum est, tempestates non raro malis parere, ac saeire in innocentes. Cur hoc Devs agit? cur permittit? Mille caussas habet, siue agat, siue permittat. Quis enim ei præscribat, qua ratione debeat exercere innocentés, aut, è vita hac, ad se, in momento euocare, quod fecit, quando sanctum illum virum, tot virtutibus ac miraculis insignem Simeonem Stilitam fulmine de columna deiectum, ad cælum euexit. Tametsi enim Ecclesia rectè nos doceat orare: *a fulgere & tempestate; itemque, à subitanæ, & impronisa morte, libera nos Domine;* quia multos fulmen & subitanæ, ac præsertim impronisa mors inuenit imparatos: si tamen quis ad moriendum sit paratus, atque ad extremum illum agonem accinctus, grande potest esse, & corpori & animæ beneficium mors subitanæ, siue celeri sagittâ, siue globo plumbeo, siue gladio ferreo, siue fulmine illata; antè enim, quam mors talis sentiatur, iam est transacta: aut certè idem est tangi & mori, sentire & finire dolorem. Quantis igitur molestijs morborum & pharmacorū, & hæreditatem ambientium, & insomniorum, & tormentorum liberat mors præcipitata? quæ etiam magno compendio, absoluit animas ad moriendum semper paratas. Nam quantis ea angori bus, quantis dæmonum machinationibus, quantis temptationum procellis filum incidit? Grata est mors mortem optantibus, si cito venit; & quò compendiosior; eò clementior. Solet etiam Devs malo dæmoni non raro potestatem facere, vt grandines spargat, vt fulmina jaciat, vt nimbis, turbinibus, pruinis agros populetur. At tunc, quid mirum est, si dæmon innocentes vexet, & sibi servientibus parcat, in stipendijs mercedem? Notum est, cur Iobum, igne de cælo cadente, exagitari. voluit scilicet nocentem atque impudentem facere, ex innocentem: voluit Dei amicum exagitare. Devs autem voluit amici sui constantiam atq; fortitudinem tori mundo velut in theatrum producere. Neque grande beneficium